

la crònica | AZAHARA PALOMARES

El calamar capriciós

L'Ajuntament de Salou va posar ahir en marxa el XXXV Concurs de Pesca del Calamar, que fins dissabte vinent farà reviure un passat pescador ara reconvertit en afició

Durant una setmana, Salou treu la pols al seu passat de barri pescador i mostra orgullosa els seus estris per endinsar-se a la mar. Des d'ahir, gairebé una quarantena de petites embarcacions competeixen a les aigües de la capital de la Costa Daurada per un objectiu molt simple: intentar ser la que pesqui més calamars. Aquesta és la filosofia del tradicional Concurs de Pesca del Calamar, que enguany arriba a la seva trenta-cinquena edició demostrant que, malgrat que ja fa molts anys que els salouencs no viuen de la canya i la xarxa, la passió pel món de la pesca continua bategant a la sang de molts. «Jo tinc una feina, però cada tarda vinc amb la barca a pescar», explica el jove Jacob Fibla, un dels pocs que ahir lluïa ja la primera preuada captura pocs minuts després del tret de sortida de la competició.

Segons expliquen els més veterans del certamen, actualment a Salou tan sols queda una família que es dediqui professionalment a la pesca. «La resta som tots aficionats i molts jubilats», explica Xavier Barrachina, un dels pescadors que han pres part en totes les edicions del certamen. I és que el Concurs de Pesca del Calamar no és més que una manera d'institucionalitzar per unes dies una activitat que es pot veure moltes tardes, i que permet que, durant unes hores, la silueta llunyana de Port Aventura i l'evidència en ciment del boom turístic convisquin amb un art artesanal: la captura un per un dels calamars. O de les sípies i pops, que són els altres fruits de la mar que l'organització del certamen puntua, això sí, de manera més modesta.

Amb tota la paciència que els homes i dones de la mar saben acumular, els competidors llançaven ahir contínuament els seus fils de pesca per mirar de caçar algun d'aquests capriciosos animals marins. «Amb el calamar et pot passar que hi hagi dues barques, una al costat de l'altra, i que una en pesqui un munt, i l'altra no en vegi cap», detallava Álvaro Ferré, un altre dels pescadors participants. Malgrat tot, també

Uns participants mostren les primeres captures en el certamen de pesca organitzat per l'Ajuntament de Salou. / JUDIT FERNÁNDEZ

hi ha condicions meteorològiques que ajuden que la preuada captura sigui més benèvola amb els seus perseguidors. «L'ideal és un mar en calma, perquè així et pots anar movent amb tranquil·litat, i un bon moment és també la posta de sol», recordava abans de la sortida Josep Brull, més conegut com el *Pepito de Cap de Sucre*. L'esforç i la paciència que fins dissabte desplegaran els participants en el concurs tindrà també la seva recompensa, com a mínim per a l'estómac. Com cada any, les jorna-

des de pesca es tancaran dissabte a la nit amb un sopar al club nàutic, on també es lliuraran els premis al pescador amb més punts, però també als que hagin aconseguit el calamar més gran i el més petit. Però aquells que enguany optin per quedar-se aquests dies a terra ferma també tindran la seva particular festa gastronòmica. El seu torn serà diumenge, amb una *fideuà* popular a l'Espigó del Moll, que tindrà, com no podia ser d'una altra manera, el calamar com a ingredient estel·lar.

la columna | JORDI SOLER

Balnearis

Els balnearis catalans volen impulsar un pla per atraure més turistes. Temps era temps, aquest tipus d'establiments eren, per dir-ho una mica a l'engròs, mig hotels i mig sanatoris, i no els solien visitar els turistes, en el sentit més intrínsec del gal·licisme —«els qui fan tombs»—, sinó les persones amb afeccions que demanaven ser tractades amb alguna de les moltes teràpies termals que oferien els balnearis. Després d'acabar el servei militar (obligatori), vaig treballar tres estius al conegudíssim Vichy Catalan, de Caldes de Malavella (Selva). N'era el conserge (un conserge, per dir-ho en termes golfístics, és el *caddie master* dels grups), i la meua feina consistia a atendre els clients i registrar totes les despeses que generaven en els fulls comptables de la *main courante* per incloure-les en la factura final. En aquella època ja s'hi allotjaven turistes, al Vichy Catalan, però la majoria dels seus clients eren vells coneguts de la casa, estadants que hi tornaven cada any per prendre les aigües i sotmetre's a les diverses modalitats de banys, dutxes i massatges que se'ls oferia. Qui això signa recorda les visites de l'autèntic doctor Oliver Rodés, l'analista d'aigües el nom del qual consta en la majoria d'etiquetes d'aigua mineral embotellada. Era un senyor ja molt gran, de tracte exquisit, que arribava amb una maleta de fusta de la qual treia els instruments que utilitzava per fer la seva tasca. Explico tot això perquè aquell Vichy era, l'any 1963, el lloc ideal per fer-hi repòs i recuperar, gràcies a la hidroteràpia i a les mans gairebé màgiques d'en Parera i la seva esposa, dos experimentats massatgistes, la salut i el vigor esmorteïts pel treball o l'edat. Mireu si era un balneari com Déu mana, que al menjador hi actuava cada dia, a l'hora de dinar i a l'hora de sopar, el senyor Dalmau, un mestre d'escola que a l'estiu es transformava en pianista de primera per edulcorar l'estona als comensals. I tot, envoltat d'una arquitectura com d'*art déco* arabitant. De fet, ara que hi penso, en aquell ambient només hi faltava Hèrcules Poirot.

PUBLICITAT

CREATIVITAT I INNOVACIÓ

“oportunitats per al territori”

26 de Novembre de 2009

Hotel Gran Palas La Pineda, C/ de la Sèquia Major 5 de Vila-seca, emmarcada en la celebració de l'any Europeu de la Creativitat i Innovació.

Us preguem que confirmem la vostra assistència (jornada/dinar)
Organisme Autònom Desenvolupament Local - Carme
Tel. 977 24 94 88 (8:00 a 15h)

col·labora:
Creativitat i Innovació
Any Europeu 2009

Ajuntament de Vila-seca

Desenvolupament Local

Diputació Tarragona